

Det søstera til Vusi sa

- Espen Stranger-Johannessen
- Wiehan de Jager
- Nina Oranje
- bokmål
- nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Det søstera til Vusi sa

Overrett av: Espen Stranger-Johannessen

Illustrert av: Wiehan de Jager

Skrevet av: Nina Oranje

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Tidlig en morgen ropte bestemoren til Vusi på ham: "Vusi, vær snill og ta med dette egget til foreldrene dine. De vil lage en stor kake til bryllupet til søstera di."

På vei til foreldrene sine møtte Vusi to gutter som plukket frukt. Én gutt snappet eggget fra Vusi og kastet det på et tre. Eggget knuste.

Søstera til Vusi tenkte en stund, så sa hun: "Vusi, kjære bro, jeg bryr meg virkelig ikke om gaver. Jeg bryr meg ikke en gang om kak! Vi er alle sammen samlet her, så jeg er glad. Så ta på deg noe fin kake og la oss feire denne dagen!" Så det var det Vusi gjorde.

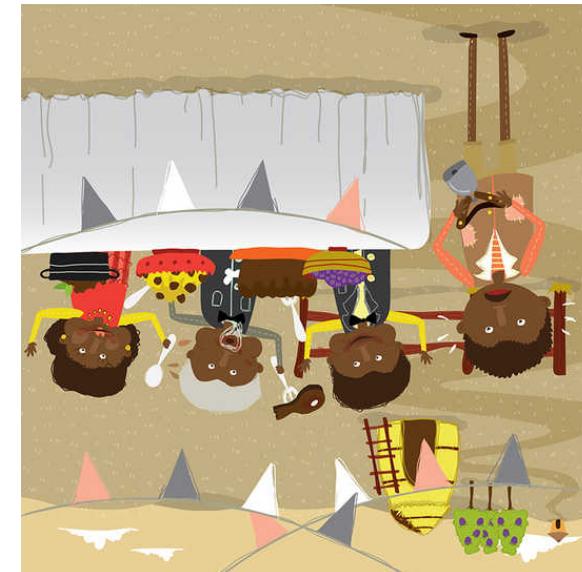
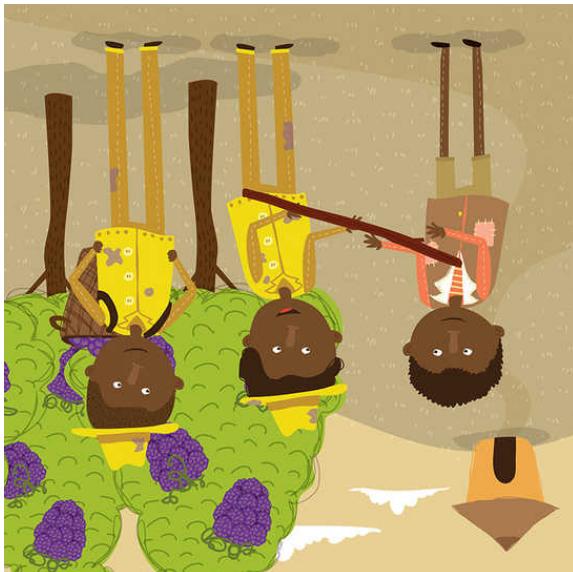
"Hva har du gjort?" ropte Vusi. "Det egget var ment for en kake. Kaka var til bryllupet til søstera mi. Hva kommer søstera mi til å si hvis det ikke blir noen bryllupskake?"

"Hva skal jeg gjøre?" ropte Vusi. "Den kua som sprang bort var en gave til gjengjeld for halmen som bygningsarbeiderne ga meg. Bygningsarbeiderne ga meg halmen fordi de knakk kjeppen fra fruktplukkerne. Fruktplukkerne ga meg kjeppen fordi de knuste egg som var ment for kaka. Kaka var ment for bryllupet. Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og ikke noen gave."

Men kua sprang tilbake til bonden rundt
middagstid. Og Vusi gikk seg vilt på reisen. Han
kom fram veldig sent til bryllupet til Søstera si.
Gjestene var allerede i gang med å spise.

Guttene var lei seg for at de erte Vusi. „Vi kan ikke
hjelpe deg med kaká, men her er en kjøpp til
søstera di”, sa den ene. Vusi fortsatte på reisen.

På veien møtte han to menn som bygget et hus.
"Kan vi bruke den sterke kjeppen?" spurte den ene. Men kjeppen var ikke sterk nok for bygningen, så den knakk.

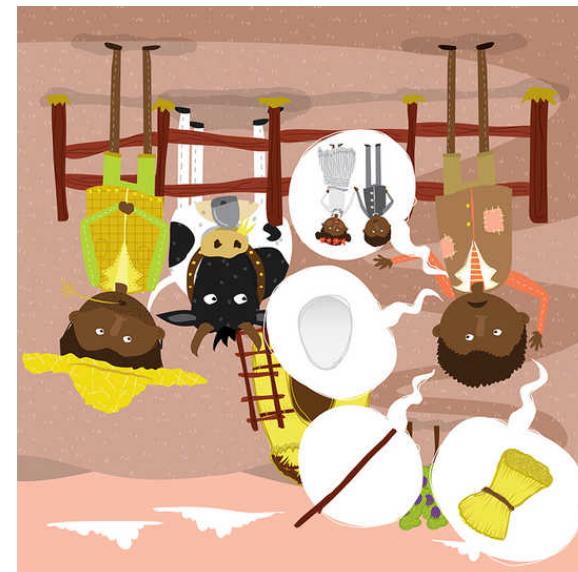

Kua var lei seg for at hun var grådig. Bonden ble enig i at kua skulle følge med Vusi som en gave til søstera hans. Og slik fortsatte Vusi.

„Hva har du gjort?“ ropte Vusi. „Den kjeppen var en gave til søstera mi. Fruktplukkerne ga meg den kjeppen fordi de knuste eggene ga meg ment for kakakaka. Kaka var ment for bryllupet til søstera mi. Nå er det ikke noe egg, ikke noe kake, og ikke noe gavetil sørstera mi til å si?“

„Hva har du gjort?“ ropte Vusi. „Den halmen var en gave til sørstera mi. Bygningsarbeidene ga meg den kjeppen fra fruktplukkerne. Fruktplukkerne ga meg kjeppen fordi de knuste eggene ga meg ment for kakakaka til sørstera mi. Nå er det ikke noe egg, ikke noe kake, og ikke noe gavetil sørstera mi til å si?“

Bygningsarbeiderne var lei seg for at de knakk kjeppen. "Vi kan ikke hjelpe deg med kaka, men her er litt halmtekke for huset til søstera di", sa den ene. Og slik fortsatte Vusi på reisen.

På veien møtte Vusi en bonde og ei ku. "For noe deilig halm, kan jeg få en smakebit?" spurte kua. Men halmen smakte så godt at kua spiste opp alt!